

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618200883
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5618200883.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného JUDr. Pavlom Pospěchom, advokátom so sídlom Senec, Lichnerova 23 proti žalovanej W. D., nar. X. X. XXXX, bytom G. U., F. XXX/X, v spore o zaplatenie 1382,64 eura a zmluvnej pokuty 551,40 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 740,58 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 858,06 eura od 6. 12. 2015 do 14. 10. 2016, zo sumy 740,58 eura od 15. 10. 2016 do 28. 8. 2018 a vo výške 5 % ročne zo sumy 740,58 eura od 29. 8. 2018 do zaplatenia, ktoré súd p o v o ľ u j e žalovanej splácať v mesačných splátkach vo výške 50 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a .

Žalovanej s a p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 23,4 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenu Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 26. 3. 2018, v spojení s jej doplnením, doručeným súdu dňa 3. 9. 2018, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 1328,64 eura, zmluvnej pokuty 551,40 eura, úroku z omeškania 20,77 eura, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1382,64 eura od 29. 8. 2018 do zaplatenia a náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 96,25 eura, ako aj náhrady trov konania, právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o revolvingovom úvere číslo 8500100518, uzavretej so žalovanou dňa 26. 1. 2015, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1500 eur. Žalovaná sa zaviazala úver vrátiť, spolu s dojednaným úrokom, v 42 mesačných splátkach vo výške 47,43 eura. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátky číslo 7 o viac ako tri mesiace, preto si uplatnil dňa 6. 12. 2015 právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaná doposiaľ uhradila 609,42 eura. Uplatnená suma 572,17 eura pozostáva zo zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne zo sumy 1382,64 eura od 6. 12. 2015 do 28. 8. 2018 vo výške 551,40 eura a úroku z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 1382,64 eura od 6. 12. 2015 do 28. 8. 2018 vo výške 20,77 eura. Náhradu nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky si uplatnil vo výške tarifnej odmeny za jednej úkon právnej služby a prislúchajúceho režijného paušálu za zaslanie pokusu o zmier pred začatím konania žalovanej.

2. Žalovaná v písomnom vyjadrení ku podanej žalobe, doručenom súdu dňa 18. 1. 2019, uviedla, že so žalobcom uzavrela dve zmluvy o úvere, na úhradu jedného sú jej vykonávané zrážky zo mzdy. Zarába

minimálnu mzdu, čo nepostačuje na úhradu záväzkov z oboch zmlúv. Spláca aj iné úvery. Splateniu pohľadávky sa nebráni.

3. Žalobca nevyužil svoje procesné právo v zmysle § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku a ku vyjadreniu žalovanej ku žalobe sa nevyjadril, hoci bol na vyjadrenie vyzvaný uznesením zo dňa 21. 1. 2019, ktoré jeho advokát prevzal dňa 23. 1. 2019.

4. Žalovaná na pojednávaní navrhla povoliť splácanie priznaného plnenia v splátkach vo výške 50 eur mesačne.

5. V súlade s ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti advokáta žalobcu, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené. Advokát žalobcu svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti.

6. Žalovaná pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že úver jej poskytnutý bol, spočiatku ho aj platila, zaplatila 4 alebo 5 splátok. So žalobcom mala uzatvorené dve zmluvy. Doposiaľ sú jej vykonávané zrážky zo mzdy na druhú zmluvu. Poberá príjem z pracovného pomeru, po vykonaní zrážok zo mzdy, vo výške minimálnej mzdy. Býva v spoločnej domácnosti s manželom a dospelým synom. Manžel je zamestnaný, poberá príjem 600-700 eur mesačne v čistom. Syn je zamestnaný, hrá hokej, príjem má nepravidelný, preto na bývanie neprispieva. Celkové výdavky na bývanie, vrátane energií, sú mesačne 190 eur. Splácajú aj hypotéku, ktorá bola použitá na byt, v sume 143 eur. Tiež spláca záväzky voči Pohotovosti sumou 100 eur mesačne a Platíť sa oplatí sumou 27,10 eura mesačne. Okrem bytu žiaden majetok nevlastní.

7. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 26. 1. 2015 zmluvu o revolvingovom úvere číslo 8500100518. Podľa žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru (časť 5. zmluvy), predstavuje výška úveru 1500 eur, splatnosť úveru 42 splátok, výška mesačnej splátky 47,43 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2142,06 eura, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) 26,17 %, ročná úroková sadzba 18,08 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 36,30 %, poplatok za poskytnutie úveru 150 eur. Podľa údajov o schválenom úvere (časť 6. zmluvy), predstavuje poskytnutá čiastka úveru 1500 eur, splatnosť úveru 42 splátok, výška mesačnej splátky 47,43 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 2142,06 eur, RPMN 25,90 %, ročná úroková sadzba 18,08 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 36,30 %, poplatok za poskytnutie úveru 150 eur. Podľa článku 8.1. zmluvy, v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % dlžnej sumy za každý deň omeškania.

9. Podľa oznámenia žalobcu zo dňa 26. 1. 2015 o schválení úveru predstavuje schválená výška úveru 1500 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky 47,43 eura, poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu 150 eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru 1. 3. 2015, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 1. 8. 2018, RPMN 25,90 %, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov 36,30 %.

10. Podľa výpisu z účtu žalobcu, žalobca dňa 26. 1. 2015 poukázal na účet žalovanej, uvedený v zmluve o spotrebiteľskom úvere, sumu 1350 eur.

11. Žalobca dňa 15. 11. 2015 oznámil žalovanej, že aktuálne je v omeškaní s úhradou splátok čísla 7, 8, 9 vo výške 245,97 eura a súčasne ju upozornil, že v prípade omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky o viac ako 3 mesiace a uplynutím 15 dní od doručenia oznámenia sa stávajú splatnými všetky záväzky zo zmluvy o revolvingovom úvere. Oznámenie žalovaná prevzala dňa 20. 11. 2015. Dňa 10. 12. 2015 žalobca oznámil žalovanej, že dňa 6. 12. 2015 došlo k strate výhody splátok a vyzval ju na úhradu dlhu v celkovej výške 1596,82 eura.

12. Podľa prehľadu platieb žalovaná zaplatila žalobcovi na úver spolu 609,42 eura, z toho po predčasnej splatnosti úveru dňa 14. 10. 2016 sumu 117,48 eura.

13. Z listinných dôkazov (výplatných lístkov) za mesiace jún až október 2018, predložených žalovanou, mal súd preukázanú výšku jej priemernej mesačnej čistej mzdy 553,44 eura a priemernej sumy vyplatených žalovanej (po vykonaní zrážok, príspevkov a stravného) 474 eur. Z potvrzení o úhrade, predložených žalovanou, mal súd preukázané úhrady dňa 28. 1. 2019 spolu vo výške 100 eur a dňa 4. 3. 2019 vo výške 27,10 eura.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 1 ods. 2 prvá veta zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi stranami sporu, t. j. k 26. 1. 2015 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

17. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

18. Podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

19. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

20. Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

21. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba W. N. V. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

27. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

28. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

29. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

30. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

31. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanej žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom vrátenia zostatku poskytnutého úveru, spolu s dojednaným úrokom, zmluvnou pokutou a nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 26. 1. 2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v ktorej si dojednali poskytnutie úveru vo výške 1500 eur, ktorý sa zaviazala žalovaná vrátiť, spolu s dojednaným úrokom, v 42 mesačných splátkach. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva o úvere bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Žalobca pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti, žalovaná, naopak, pri uzatváraní zmluvy konala ako fyzická osoba, nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovanej v zmluve. Úver, poskytnutý žalobcom žalovanej, je spotrebiteľským úverom. Zmluva je dvojstranný právny úkon, ktorý vzniká na základe dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán, ktoré pri zmluve o spotrebiteľskom úvere, v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch,

musia byť vykonané v písomnej forme. Podstatnými náležitosťami zmluvy o úvere sú dojednanie o výške úveru, záväzok veriteľa na požiadanie dlžníka poskytnúť úver v dojednanej výške a záväzok dlžníka poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky. Zákonné ustanovenie § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch určuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, je údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázané dojednanie o termíne konečnej splatnosti úveru v zmluve o spotrebiteľskom úvere, uzavretej medzi stranami sporu. Zmluvné dojednanie o termíne konečnej splatnosti úveru predstavuje významný a dôležitý údaj pre spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ musí byť vopred informovaný o dátume, do ktorého bude povinný uhrádzať splátky úveru, teda kedy, pri riadnom plnení si povinností zo zmluvy o úvere (splácaní splátok úveru), dôjde ku splateniu celého úveru a tým aj k zániku jeho záväzku. Termín konečnej splatnosti úveru pritom musí byť určený v zmluve jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom, nepripúšťajúcim pochybnosti o jeho možnom výklade. Je neprípustné, aby spotrebiteľ, ako slabšia zmluvná strana, musel zo zmluvných dojednaní „vydedukovať“, dokedy bude povinný plniť povinnosti zo zmluvy a kedy bude splatná posledná splátka úveru. Navyše, termín konečnej splatnosti úveru nemožno zamieňať s údajom o počte splátok, ktorý je samostatnou obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Jednostranné oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 26. 1. 2015, v ktorom bol uvedený dátum splatnosti poslednej splátky úveru, nemôže nahrádzať zmluvné dojednanie účastníkov zmluvy, nakoľko predstavuje jednostranný právny úkon. Pokiaľ aj v čl. 7. zmluvy bolo dojednané právo veriteľa jednostranne zmeniť splatnosť jednotlivých splátok úveru, nebolo dojednané oprávnenie jednostranne určiť termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedená náležitosť má byť podľa zákona o spotrebiteľských úveroch dojednaná explicitne v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a to pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/225/2016, 5Co/369/2017 a 11Co/10/2018, v obdobných právnych veciach, v ktorých odvolací súd rovnako konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru z dôvodu absencie zákonnej náležitosti zmluvy v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru.

32. V zmluve o spotrebiteľskom úvere, uzavretej medzi stranami sporu, absentuje aj dojednanie o RPMN, ktoré je, v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, taktiež obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z vykonaného dokazovania súd totiž nemal preukázanú existenciu dvoch platných, vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v časti údaju o RPMN. Výška RPMN je v návrhu na uzavretie zmluvy - oferte (čl. 5 zmluvy) iná (26,17 %) ako v prijatí návrhu - akceptácii (čl. 6 zmluvy - 25,90 %). Je pritom právne bezvýznamné, či uvedená zmena je v prospech spotrebiteľa alebo v jeho neprospech. V zmysle zákonného ustanovenia § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Z uvedených dôvodov medzi účastníkmi zmluvy nedošlo k platnému dojednaniu RPMN, nakoľko zo strany žalobcu nebol bezvýhradne akceptovaný návrh žalovanej na uzavretie zmluvy v uvedenej časti. Uvedený právny názor vyslovil napr. aj Krajský súd v Žiline v rozsudkoch sp. zn. 9Co/925/2014, 9Co/359/2017, 9Co/141/2015 a 9Co/85/2015.

33. Nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere, uzatvorenej medzi stranami sporu, v zmysle vyššie uvedených právnych záverov, absentovali údaje podľa § 9 ods. 2 písm. f) a j) zákona o spotrebiteľských úveroch, považuje sa úver, poskytnutý žalobcom žalovanej, v zmysle zákonného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi ako veriteľovi preto prislúchalo len právo na vrátenie reálne poskytnutého úveru, t. j. 1350 eur. V tejto súvislosti súd uvádza, že pokiaľ si žalobca započítal na pohľadávku žalovanej na vyplatenie dojednaného úveru vo výške 1500 eur poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur, z dôvodu bezpoplatkovosti poskytnutého úveru žalobcovi uvedený poplatok neprislúchal. Súd preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi len sumu reálne vyplatených prostriedkov vo výške 1350 eur, po odpočítaní žalovanou vykonaných úhrad vo výške 609,42 eura, ktoré mal preukázané zo žalobcom predloženého prehľadu splátok, t. j. 740,58 eura. V zostávajúcej časti súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

34. Súd žalobu zamietol aj v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 551,40 eura, nakoľko mal preukázané, že dojednanie o zmluvnej pokute predstavuje neprijateľnú podmienku. Neprijateľné

podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Súd mal preukázané, že dojednanie o zmluvnej pokute spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa, keďže, bez primeraného vyváženia povinnosťou obdobného rozsahu aj na strane žalobcu ako dodávateľa, upravuje zabezpečenie splnenia záväzku sankciou, ktorá môže mať v prípade jej plnenia žalovanou závažný dopad v jej majetkovej sfére. Uvedené dojednanie nemá charakter individuálneho dojednania, nakoľko sa jedná o vopred predtlačené, formulárové dojednanie, ktorého obsah žalovaná nemala možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť. Žalovaná mohla len zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako celok podpísať alebo nepodpísať, bez reálnej možnosti vylúčiť účinky dojednania o zmluvnej pokute.

35. Súd žalobu zamietol aj v časti uplatnených nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 96,25 eura, nakoľko nemal preukázanú dôvodnosť žaloby v uvedenej časti. Náklady boli žalobcom uplatnené vo výške tarifnej odmeny za úkon právnej služby - pokus o zmier zo dňa 10. 12. 2015. Uvedené náklady sú však neúčelnými nákladmi, nakoľko uvedeným podaním žalobca len oznámil žalovanej výšku zostatku dlhu, pričom sám žalobca v žalobe tvrdil, že žalovanej zaslal viacero upomienok, a to aj formou sms správ a na úhradu ju vyzýval aj telefonicky a osobne. Pokus o zmier preto nepredstavoval úkon potrebný z hľadiska hmotného resp. procesného práva pre uplatnenie nároku žalobcu, pričom, navyše, nemusel byť vykonaný advokátom.

36. Nakoľko sa žalovaná dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania za obdobie od 6. 12. 2015 do 28. 8. 2018 vo výške 0,55 % ročne a od 29. 8. 2018 do zaplatenia vo výške 5 % ročne, tak ako si uplatnil v žalobe a jej doplnení, ktorá nebola vyššia ako výška úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, pričom nemohol rozhodnúť nad rámec uplatneného nároku. Súd priznal žalobcovi úroky z omeškania zo sumy dlžnej istiny, ktorá k prvému dňu omeškania, t. j. k 6. 12. 2015, činila 858,06 eura a následne, zohľadniac úhradu dňa 14. 10. 2016 vo výške 117,48 eura, od 15. 10. 2016 do zaplatenia zo sumy 740,58 eura. Žalobca upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práv podľa zákonného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré bolo dojednané v článku 13.1. zmluvných dojednaní, listom, ktorý prevzala dňa 20. 11. 2015. K uplynutiu zákonnej 15 dňovej lehoty v zmysle zákonného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka potom došlo dňa 5. 12. 2015, kedy sa stal úver splatným a dňom nasledujúcim sa dostala žalovaná s plnením svojho záväzku do omeškania. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

37. Podľa § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

38. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovanej splácať priznané plnenie v splátkach vo výške 50 eur mesačne, prihliadajúc na osobu žalobcu a osobu žalovanej, najmä jej príjmové a výdavkové pomery. Žalovaná poberá z pracovného pomeru príjem, po vykonaní zrážok na úhradu ďalšieho dlhu voči žalobcovi, vo výške 474 eur. Celková suma výdavkov na bývanie v domácnosti žalovanej činí 190 eur, na splátku hypotekárneho úveru 143 eur. Žalovaná uhradza aj ďalšie záväzky sumou vo výške 127,10 eura mesačne. Súd mal za to, že povolením splácania dlhu v splátkach, vzhľadom na výšku splátky a výšku priznaného plnenia, nebudú ohrozené práva žalobcu a súčasne nebude ohrozené uspokojovanie základných životných potrieb žalovanej.

39. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na náhradu trov konania v spore úspešnejšej žalovanej. Úspech žalovanej v spore predstavoval 1193,46 eura (pri výške uplatneného nároku 1934,04 eura, pozostávajúceho zo sumy dlžnej istiny a úrokov

1382,64 eura a zmluvnej pokuty 551,40 eura), čo v percentuálnom vyjadrení činí 61,7 %, jej neúspech 740,58 eura, čo v percentuálnom vyjadrení činí 38,3 %. Pomer úspechu a neúspechu žalovanej potom predstavoval 23,4 % (61,7 % - 38,3 %). Súd preto priznal žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 23,4 %. V súlade so zákonným ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.